

Emlékezés Krúdy Gyulára

az Egyetemi Színpadon

Almók és ábrándok, múltak és mesék dús és dallamos, bús és bensőséges, szelíd és szépséges varászvilága — sorolhatni a szavakat végestelen-végig, amelyek Krúdy Gyula művészetét jellemzik. Ahány jelző, annyi eshetőség egy emlékest szerkesztésére. Szinte a legszerényebbet, egyszersmind a legszínesebbet választotta Balázs Ádám f. h. szerkesztő-rendező, amikor Krúdy Gyula életének ívéhez igazította a regény- és hírlapírói, kivált pedig az elbeszélő munkásság bemutatását *A vadevezős megtérése* címmel, az író századik születésnapján, az Egyetemi Színpadon.

Ezután az est érdemei vagy vétkei nem is annyira a mű-

sor gazdáján, sőt nem is annyira a megszólaltatók tehetőségén múltak, mint inkább a színészek törekvésén, tisztességén. Megint megtörtént: míg egy jónevű színész nemtörődöm-módra, más laposan vagy látszatkedéllyel töltötte be tisztét, addig a pályakezdő *Köves Géza* szívvel-lélekkel, a nem vagy nemigen ismert *Dombóvári Ferenc* megnyerő eleganciával és egyéniséggel, nem utolsósorban pedig *Benedek Miklós* mosolygós, mély iróniával, hol líraian, hol lázasan. Ideje méltányolni végre *Benedek Miklós* erős, érdekes talentumát, amely megfénnyesítette e Krúdy-emlékezést is.

B. E.